

Posudek diplomové práce

Diplomant: Aleš Vacek

Název práce: Právní kontinuita Československé republiky 1938-1945

Konzultant: JUDr. et Mgr. Vendulka Valentová

Diplomová práce studenta závěrečného ročníku magisterského studia Fakulty právnické ZČU v Plzni Aleše Vacka se zařadila mezi skupinu diplomových prací na Katedře právních dějin, které se věnují období nesvobody, tzn. mnichovským událostem, tzv. druhé republice, Slovenskému státu, tzv. Protektorátu Čechy a Morava a létům druhé světové války.

Diplomant se ve své práci věnuje problematice kontinuity Československé republiky v období let 1938-1945, a to především z pohledu legitimacy prezidenta republiky k vydávání normotvorných aktů.

Na úvod je nutno poznamenat, že se autor zhostil svého úkolu výborně, byl schopen provést podrobný rozbor daného období, zhodnotit složitý proces normotvorné činnosti prezidenta republiky z hlediska ústavního i mezinárodního práva. Při hodnocení Benešovy teorie právní kontinuity diplomant vycházel především z hodnocení možností, které nabízel československý předmnichovský právní řád, především pak ústavní listina z roku 1920.

Diplomová práce je kromě úvodu a závěru rozdělena do pěti kapitol, kdy při členění práce se autor snažil o zohlednění hlediska časového i věcného. Pro pochopení celé problematiky vydávání dekretů bylo nutné popsat již situaci v ČSR od 30. letech 20. století (cca rok 1936), kdy se Československo ocitlo v ohrožení ze strany nacistického Německa až do roku 1945, kdy skončilo období vydávání dekretů prezidenta republiky, a to z důvodu ustanovení Prozatímního Národního shromáždění.

První kapitola této diplomové práce slouží jako exkurs do historických a časových souvislostí doby. V rámci jejího zpracování se diplomant snažil provést stručné zhodnocení těch nejdůležitějších událostí, které vedly k okupaci Československa. V závěru této kapitoly se autor soustřeďuje na důvody, které vedly k definitivnímu rozbití Československa, a které zapříčinily vznik exilové reprezentace.

V kapitole druhé autor sice časově navazuje na kapitolu první, ale věcný obsah je od první kapitoly značně odlišný. Jedná se o stěžejní kapitolu, ve které se autor zaměřil na samotný cíl diplomové práce, a tím je zhodnocení dekretální normotvorby prezidenta republiky z hlediska ústavního i mezinárodního práva. V úvodu kapitoly se autor zhodnotil důvody a podmínky vzniku prozatímního státního zřízení v Londýně a diplomatická jednání prezidenta Beneše, které uskutečnil v rámci snahy o uznání exilové reprezentace. V další části kapitoly autor provedl analýzu jednotlivých orgánů prozatímního státního zřízení s důrazem na jejich postavení v rámci celého aparátu prozatímního státního zřízení.

Třetí kapitola je věnována podmínkám, které byly vytvořeny pro vydávání normativních právních aktů mimo československé území. Zpočátku se autor zaměřil na právní předpisy vydané za trvání první republiky, které bylo možné využít jako právní základ pro stanovení pravomoci prezidenta republiky vydávat právní předpisy se silou ústavního zákona, respektive zákona. V další podkapitole diplomant provedl výbornou analýzu samotného procesu, který předcházela schválení dekretů, přičemž provedl kritické zhodnocení zvoleného řešení z hlediska konformity pravomoci prezidenta republiky vydávat právní předpisy s ústavou z roku 1920. Dále následuje popis procesu přijímání dekretů v praxi, především pak, které orgány a osobnosti exilové reprezentace se na tvorbě dekretů nejvíce podíleli.

V kapitole čtvrté je uveden přehled všech důležitých dekretů. Poté autor jednotlivé dekrety, které byly klíčové pro poválečné uspořádání Československa, rozebírá podrobně, kdy je člení do jednotlivých skupin podle doby jejich přijetí a provádí zhodnocení.

V poslední kapitole páté se diplomant pustil do zhodnocení událostí, které vyvstaly po roce 1989 v souvislosti s prezidentskými dekreti, tj. snahou sudetských Němců o zneplatnění

dekretů týkajících se transferu Němců a Maďarů z československého pohraničí a o konfiskaci jejich majetku.

Svoji výzkumnou činnost diplomant Aleš Vacek shrnul v závěru své práce.

Po formální stránce je nutno konstatovat, že autor dodržel normu předepsanou pro psaní diplomových prací, čerpal z dostupných pramenů a literatury, uvedl poznámky pod čarou, práce je psaná přehlednou formou. Práce obsahuje anglické resumé.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti doporučuji diplomovou práci Aleše Vacka k obhajobě a navrhuji zámku výborně.

Otázky k obhajobě:

1. Tzv. divoký odsun
2. Právní rada

V Plzni 21.4.2014

JUDr. Mgr. Vendulka Valentová